

Esitys koskien Lohikosken valtionmetsien ”Kansallisomaisuus turvaan” suojelualue-esityksen rajausalueiden hakkaamatta jättämistä ja vuoden 2010 myrskypuiden korjaamisen lopettamista.

Lohikosken valtionmaa-alue on Etelä-Suomessa suurin yhtenäinen valtionmaa-alue ja sellaisena erittäin arvokas paitsi virkistyksellisesti myös laajana ekologisena kokonaisuutena. Koko alueella on vuoden 2010 jälkeen tehty poikkeuksellisen runsaasti laajoja avohakkuita.

Kokonaishakkuumäärä on vuoden 2010 jälkeen ollut vuodessa nelinkertainen Metsähallituksen omaan hakkuutavoitteeseen nähden (Itä-savo11.2012, MH-haastattelu). Hakkuutavoitteen ylittämisen syyksi on esitetty vuoden 2010 myrsky ja myrskytuhojen korjaaminen. Ekologisesti arvokkaita ranta-alueita, pienvesiympäristöjä, korpia ja kangasmetsiä, myös ekologiaa käytäviä ja metsälakikohteita on hakattu näiden tuulenskaatojen korjaamisen ohella.

Kolmen luonnonsuojelujärjestön yhteisessä ”Kansallisomaisuus turvaan” esityksessä on alueita myös Lohikoskelta. Nämä alueet sisältävät METSO-arvoisia metsiä, sekä kehittyviä alueita, jotka sijoittuvat niin, että jäädessään turvaan hakkuilta ne turvaavat Lohikosken valtionmetsien olemassa olevien suojelualueiden välisiä ekologiaa käytäviä sekä tähän saakka liian vähäiselle huomiolle jääneitä arvokkaita järvi-pienvesi-metsäkokonaisuuksia.

Savonlinnassa sijaitsevasta Metsähallituksen toimipisteestä saamiemme tietojen mukaan näillä rajausalueilla on neljä olemassa olevaa leimikkoa. Leimikot eivät sisällä ns. myrskytuhoalueita, kylläkin pienialaisia lahopuukeskittymiä ja yksittäisiä tuulenskaatoja, jotka nostavat alueiden ekologista arvoa.

Esitämme, että Metsähallitus jättäisi nämä kuviot hakkaamatta) ja pitäytyisi uusien leimikoiden tekemisestä alueille.

Esitämme myös, että vuoden 2010 myrskypuiden korjaaminen lopetetaan. Nämä tuulenskaatoalueet ja yksittäiset tuulenskaadot eivät enää toimi kaarnakuoriaisen tai muiden tuoreehkoa puuta hyväkseen käyttävien hyönteisten elinympäristönä. Vanhempaa lahopuuta hyväkseen käyttävät lajit eivät aiheuta uhkaa elävälle puustolle. Vuoden 2010 myrskypuiden korjaamista ei siis enää ole perusteltua tehdä hyönteistuhouhkan vuoksi.

Nämä jäljellä olevat myrskypuut tuovat alueen lahopuujatkumoon arvokkaan lisän ja parantavat alueen ekologista arvoa. Ne myös korjaavat viime vuosien laajojen avohakkuiden ja energiapuun tehokkaan korjaamisen aiheuttamaa lahopuuvajetta. Ne pitävät yllä monien lajien, (esimerkiksi lintujen,) ravintoresursseja ja korvaavat menettyjä lajien elinympäristöjä.

Leimikot

Kuvio 38 on osaksi rajausalueella. Kuvio kokonaisuudessaan on sammalpeitteinen, luonnonarvoiltaan kehittyvä metsä, jossa on kohtuullisen runsaasti yksittäisiä, eri-ikäisiä lahopuita. Metsä on kehittyvä, luonnonarvoja (lahopuun lajit, indikaattorisienet) sisältävä metsäinen rinne laskee runsalahopuustoiselle korpiselle alueelle, ja pienen suolammen rantaan. Esitämme, että

tämä kuvio jätettäisiin kokonaan hakkaamatta.

Kuvio 38.9 kuuluu lähes kokonaan rajausalueeseen ja on osa Salmikkaan, Pien-Salmikkaan, Mustalammen ja lukuisien pienvesien (purot, norot, lammet) ja niitä reunustavien runsaslahopuustoisten kangasmetsien ja korpien arvokasta kokonaisuutta, jolla on myös suuri virkistysarvo sellaisena kun alue toistaiseksi on.

Alue on kuitenkin joka puolelta laajojen avohakkuiden ympäröimä, ja mikäli sitä pienennetään ja pirstotaan edelleen hakkuin, se menettää olennaisen osan sekä ekologisista että virkistysarvoistaan. Ympärillä sijaitsevat avohakkuualat ovat lisänneet elinympäristöpuutetta, ja jäljellä olevat elinympäristöresurssit tulisi säilyttää.

Kuviot 20.1 ja 27,5: Näiltä alueilta on korjattu tuulenkaadot keväällä 2012 lukuunottamatta rantaan menevää ojikkoaluetta. Rantaan menevää ojikkoaluetta ei tulisi käsitellä.

Kuviot 33.1 ja 35: Nämä kuviot kuuluvat Piojärvenjoen rajausalueeseen. Ainakin osa kuviosta kulkee vehkaa ym. kasvavan Piojärvenjokea kohti mutkittelevan puron/noron viertä. Tämä rajausalueeseen kuuluva puro-metsäkokonaisuus sisältää vanhan metsän alueita, joissa vanhan metsän jatkumoa kuvastaa esimerkiksi männyn käävän esiintyminen. Kelot ja hakkuiden ja metsäalueen rajalle kaatuneet tuulenkaadot, sekä eri-ikäinen lahoppuusto, sekä maapuut että kelot, tekevät alueesta sinänsä ekologisesti arvokkaan.

Tämä Piojärvenjoen lähimaasto on myös tärkeä luonnollinen ekologinen vesimetsäyhteys kolmen suojelualueen välillä, ja tulevaisuudessa tukee näiden lajiston geneettistä monimuotoisuutta ja populaatioiden säilymismahdollisuuksia. Tämän rajausalueen ulkopuolella on tehty laajoja avohakkuita, eikä tätä kapeaa ekologista yhteyttä ja siihen liittyviä pieniä, mutta arvokkaita metsiä tulisi enää rikkoa hakkuin.

Kuviot 37, 73, 74, 75, 14 ja 16: Nämä kuviot ovat Housulammen välittömässä läheisyydessä. Housulammesta etelään sijaitsee Housulammenvuorten suojelualue. Nämä kuviot sisältävät luontaisen ja arvokkaan ekologisen yhteyden suojelualueen ja Housulammen sekä siihen liittyvän pienen rämereunaisen suolammen välillä. Lammen kapea itäpää ja em. suolampi yhdessä maisemallisesti ja ekologisesti arvokas kokonaisuus, jonka nämä hakkuut rikkoisivat. Kuvio 14 ulottuu lisäksi Housulammen itäpäässä rantaan saakka. Kuvio 73 taas ulottuu niin lähelle suolammen rämereunaista rantaa, kuin voi kuvitella upottavan suolammen rantaa mentävän.

Housulammen eteläpuolinen alue on pääosin useita puulajeja (myös lehtipuita) sisältävää ojitettua korpea, joka nykyisessä tilassaan on ekologisesti arvokas alue sinänsä, ja tärkeä ekologisen yhteytenä. Vastaavaa yhteyttä ei voi rakentaa Housulammelta muusta kohdasta suojelualueelle, sillä idempänä on mäntytaimikkoa ja lännempänä yksipuulajiseksi harvennettua monotonista kangasmetsää.

Kuviot 174, 175 ovat nuorehkoa metsää. Kuviot ulottuvat käytännössä Haukilammen rantaan saakka. Haukilampi on erikoisen muotoinen, pitkänomainen lampi, jossa on myös saari, ja pieni luoto. Haukilammen rannat ovat rajausalueen sisällä, sillä se on luontainen osa vesistökokonaisuutta ja ekologista yhteyttä, johon kuuluu Haukilammesta pohjoiseen sijaitseva Vuorivalkeinen.

Haukilammen ja Vuorivalkeisen välissä on Metso-1 arvoinen metsäalue. Vuorivalkeisen toinen ranta sijoittuu aiemmin suojeltuun alueeseen. Haukilammen rannassa ei ole myrskytuhoaluetta, eikä

rantaan saakka ulottuvaa hakkuuta kannattaisi tehdä mistään muustakaan syystä. Rannasta tulisi jättää ainakin 40 metrin vyöhyke hakkaamatta.

Etelä-Karjalan luonnonsuojelupiiri, yhteystiedot: Eini Kosonen, 045-1314241

Etelä-Savon luonnonsuojelupiiri, yhteystiedot: Timo Luostarinen, 044-2080770

Suomen luonnonsuojeluliitto, yhteystiedot: Sini Eräjää, 050-3583838

Luonto-Liitto, yhteystiedot: Lauri Kajander, 045 117 9610